

ANUL II.

Nr. 42

SIBIU,
18 Octomvrie
1931.

Supliment la foala „Lumina Satelor” | Un număr din foale costă: Lei 2'50 | Abonam.: 1 an (fără „L. S.”) 100 Lei

Cercetând Scripturile.

Ce-i de făcut cu omul cel lumesc dela 1 Corinteni cap 2 vers 14?

În numărul trecut am vorbit despre omul cel lumesc dela Romani cap 7. Este o mare deosebire între omul acesta și între cel dela 1 Corinteni cap 2 vers 14, despre care spune ap. Pavel: »dar omul cel lumesc nu primește lucrurile lui Dumnezeu, care pentru el sunt o nebunie; și nici nu le poate înțelege«.

Omul dela Romani caută mântuirea, acesta o respinge. Pentru el e o »nebunie«. Lucrurile mântuirii nici nu le poate înțelege.

Întrebarea e cum să ne apropiem de acest om cu vestirea mântuirii? Ap. Pavel ne spune și acest lucru: să ne apropiem de el cu »lapte«, cu mâncare ușoară, pentru că »bucatele tari« nu le poate suferi (1 Cor. 3, 2). Ascultând îndemnul ap. Pavel, să vorbim cu el în »limba« pe care o înțelege, în »limba cea lumească« pentru că »limba« noastră cea duhovnicească, el nu o înțelege. »Nu v'am putut vorbi ca unor oameni duhovnicești, ci a trebuit să vă vorbesc ca unor oameni lumești; ca unor prunci în Hristos« (1 Cor. 3, 1).

A începe dintr'odată să-i vorbești omului cel lumesc despre viața cea duhovnicească, este o mâncare prea grea... este o limbă »streină« pe care el n'o înțelege.

Un frate ostaș îmi spunea în privința aceasta o experiență interesantă. Un om lumesc l-a întrebat ce a câștigat de când a intrat în Oaste?

Am câștigat 50 mii de Lei — i-a răspuns ostașul — și i-am câștigat așa că m'am lăsat de cheltuelile cu rachia și tutunul... am început a strânge bani... în casă n'am mai avut certe și sudalme... Dumnezeu mi-a dat noroc și belșug în toate.

Firește, ostașul îi vorbea ca unui »om lumesc« (pe Domnul nu trebuie să-l căutăm numai ca să »ne meargă bine«; de multe ori chiar atunci ne merge mai rău, punându-ni-se la probă credința). Dar era aceasta o vorbire pe care omul cel lumesc o înțelegea și îi plăcea. Și cu aceasta, ostașul l-a atras în lucrurile cele duhovnicești.

Mulți mi-au făcut imputarea de ce scoatem »Lumina Satelor« ca o amestecătură de lucruri lumești și duhovnicești?

Apoi de aceea ca să prindem în unghița Evangheliei și pe oamenii cei lumești. Un cetitor îmi făcea anul trecut o mult grăitoare mărturisire. Îmi spunea că ani de zile, el a citit din foaie numai partea cea lumească. Dar într'o Duminecă, neavând ce lucra, »s'a scăpat« și a citit și în partea cea sufletească. Și i-a plăcut atât de mult încât de atunci prețuiește mai mult pe »Maria« din foile noastre decât pe »Marta«.

Prin »Lumina Satelor«, ani de zile am hrănit poporul cu »lapte«, cu mâncare duhovnicească mai ușoară până am ajuns la cea mai grea.

Dar în viața omului lumesc e ceva și mai prielnic decât »laptele«, de a te apropia de el. Sunt clipele cele binecuvântate când îl »cercetează« Duhul sfânt. Și pe cel mai păcătos și împetrit om, sunt clipe când dragostea lui Dumnezeu îl cercetează. Boalele, necazurile, încercările ce dau peste oameni, să știți, preaiubiții mei frați, că sunt strigarea ceriului de sus să mergem la ei cu vestirea mântuirii. Până când omul cel lumesc bea, chefuește și păcătuiește, e cam greu să te apropii de el. Dar când vine atare boală și îl doboară la pat, sau vre o altă încercare îi apleacă capul în jos — atunci lucrurile se schimbă. Atunci a sosit timpul prielnic să te apropii de el cu vestea mântuirii. Sămănați din greu, iubiților frați ostași, atunci când plugul Duhului sfânt ară cu plugul încercărilor și suferințelor în viața și inima unui om. Să știți că sămânța aceasta totdeauna încolțește și rodește. Să alergăm la oamenii cei lumești când ne chiamă Duhul sfânt. Să folosim timpul când îi cercetează Domnul.

Inima mea se umple de milă și de fior de câteori văd un om lumesc ajuns în cuptorul suferințelor, în cuptorul nașterii de nou și n'aleargă nime la el. Unde sunt preoții, unde sunt oamenii cei duhovnicești în acele clipe binecuvântate?

Pe lângă aceste arme, mai este apoi dragostea și rugăciunea pentru oamenii cei lumești. Despre aceste am vorbit mai pe larg în aceste foi.

(Luată pe scurt din lecțiile biblice ținute cu frații ostași din Sibiu).

„Mare este Dumnezeu!“

Cum a descoperit Dumnezeu pe unul ce se duse să fure.

Ce de lucruri minunate face Dumnezeu și cât de mare este puterea Lui! Mâna Lui, puternică, și astăzi lucrează cu aceeași tărie printre noi; numai cât mulți creștini n'o pot vedea din cauza păcatelor.

Să vă povestesc acum un fapt întâmplat și veți vedea cum știe Dumnezeu să ocrotească pe cel credincios și în același timp să pedepsească pe omul rău și vicelan.

Un tânăr, dintr'un sat aproape de noi, luase obiceiul furtului. Multă vreme i-a mers bine și ajunsese foarte iscusit în meseria aceasta. Aproape în fiecare zi, se auziau plângeri prin sat, dar nimeni nu știa cine-i hoțul. Dumnezeu însă, care vede și știe tot, l'a descoperit într'un chip minunat și iată cum:

După ce dăduse târcoale pela multe case, diavolul îl îndemna să prade și pe moșierul din sat. Voia să pună mâna pe ceva bani căci trebuia să plece la militarie.

Deacea a așteptat o zi potrivită când știa că moșierul e plecat la București. Acasă rămăsese numai niște servitori cari stăteau într'o casă deosebită. Deci omul diavolului și-a pregătit chei false și în noaptea aceea s'a dus la casa moșierului, a descuiat-o și a intrat

înăuntru. Nimeni nu la simțit. Servitorii dormeau duși în camera lor și-ar fi putut să golească toată casa, dacă mâna lui Dumnezeu nu l'ar fi dat de gol. Iată să vedeți ce s'a întâmplat: După ce își alesese lucrurile cele mai scumpe, le făcuse pachet și acum era gata de plecare. Însă într'un perete mai vede ceva strălucitor. A crezut că-i vr'un ceas sau altceva de preț. S'a dus a pus mâna și a încercat să-l i-a. Ce credeți că era acest obiect? Nu era alta decât un buton al soneriei care răspundea tocmai în camera servitorilor. Când a apăsat pe acest buton, un clopoțel a sunat și a trezit pe servitori ca și cum le-ar fi spus: Veniți de mă prindeți căci eu sunt aici.

Servitorii au alergat numai decât crezând că a venit moșierul și când colo un alt moșier. Au pus mâna pe el și l'au dat în seama jandarmilor.

Când a venit moșierul acasă și a auzit de cele ce s'au întâmplat a spus în fața tuturor: Mare este Dumnezeu! El ni-a scăpat din această primejdie...

Ce frumoase cuvinte! Cât de fericit este un astfel de om când îl auzi rostind cuvinte de laudă și mărire Lui Dumnezeu!

I. Tudusciuc.

ORDIN DE ZI.

100 kilometri pe jos împreună cu două arestări.

În raportul pe care îl publică fratele nostru preot Ioan G. Vasile, despre adunarea din Vâlcele, (jud. Râmnic-Sărat), care raport se poate citi în acest număr la pag. 2 din »Lumina Satelor«, se raportează și următoarele:

Frații din Corod (j. Tecuci), au venit la adunare dela o distanță de 100 kmetri, pe jos, și nu s'au înfricoșat când diavolul, vrând să le birue credința, a uneltit să fie închiși de 2 ori, la Poliția din Focșani și Pitești (j. Râmnic-Sărat).

100 kmetri pe jos, împreună cu două arestări la Poliție! Ce mărturie mai grăitoare decât aceasta despre râvna, preaiubiților noștri frați din Corod?

Această faptă de vitegie se aduce cu ordin de zi la cunoștința tuturor ostașilor Domnului spre a servi drept pildă de luptă și jertfă.

INVITARE.

Facem cunoscut că în ziua de 26 Octomvrie 1931 se face sfințirea steagului din satul Mărășeni, jud. Vaslui. Rugăm pe toți frații din împrejurime să binevoiască a lua partea la sfințirea Steagului, la oarele 9 dimineața. Rugăm foarte mult, să ia parte și fratele nostru învățător I. Tudusciuc, din Brăhășoia cu frați și surori. Vă așteaptă cu drag al vostru frate:

Ostaș Vasile Sima,
Mărășeni—Vaslui.

Oastea Domnului din comuna Vrani, jud. Caraș, zidind în curtea sf. biserici o localitate pentru întrunirile sale, a hotărât să o sfințească Duminecă în 25 Octomvrie a. c. În acest scop invită cu dragoste să participe și frații ostași din alte părți, dar mai ales cei din apropiere.

Pentru Oaste: Preot N. Balmez.

Ușa încuiată pe dinafară

sau când va veni binele și ușurarea.

De când băiatul meu era copilăș mic, îmi aduc aminte de o întâmplare. Eșind copilășul din casă, încuiase ușa pe dinafară. Mai târziu, dă să intre, dar nu poate.

Tăticule dragă! deschide ușa! — strigă el.

Păi, din partea mea ușa e descuiată — îi răspund eu din casă — tu ai încuiat-o pe dinafară... descuie-o și intră!

Așa e și cu noi, oamenii de azi. De ani de zile ne zbatem neputincioși în ne mai pomenite crize, greutăți și năcazuri. Iar ceriul deasupra noastră parcă privește nepăsător la frământările noastre. »Ne-

uitat bunul Dumnezeu«. se aude ici și colo câte un glas.

Ce vorbe nesocotite! Din partea Tatălui ceresc ușa îndurării este totdeauna descuiată. El n'a încuiat dragostea, mila și iertarea Lui față de noi. Din partea Tatălui ceresc, ușa e descuiată. Dar e încuiată din partea noastră... e încuiată pe dinafară de noi cu zăvorul păcatelor și fărădelelor. »Cheia« este în mâna noastră. N'avem decât să o folosim, descuind cu ea ceriul pe care noi l-am încuiat.

Până nu vom folosi »cheia« aceasta, binele și ușurarea nu vor veni.

SE DUC COCORII...

Pe deasupra casei noastre,
Trec stoluri de călători
Și bătând din aripioare
Se tot duc dragii cocori.

Poate nu i-ar vedea nimeni
Dacă ei cu dulce glas,
N'ar spune la toată lumea:
»Noi ne ducem. Bun rămas!»

Mulți din cei ce'n fara asta
Nu trăesc așa ușor,
Când văd cum se duc cocorii,
Îi cuprinde-un mare dor.

Ar voi și ei să zboare
În țări calde la iernat,
Pentruca să nu mai vadă
Crivățul cel blestemat.

Dară eu, privind la dânșii,
Mi-am zis: O, iubii cocori!
Noi suntem în lumea asta
Tot niște bieți călători.

Noi suntem în căutarea
Unei țări cu nume sfânt;
Noi trăim în pribegie
Ca străini pe-acest pământ.

Poate azi, sau poate mâine,
Dumnezeu ne va chema
Sus la Patria cerească
Ca să vedem slava Sa.

Iar până atunci se cere
Să luptăm necontentit
Și să purtăm cu drag crucea
Lui Isus cel răstignit.

I. Tudusciuc, inv.

„Ni-au ținut strânși să ne scriem la Agru“.

Cucernice Părinte, noi toți subscrisii suntem din comuna Bologa, jud. Cluj, poșta Poieni. Toți suntem români greco-catolici. Și vă rugăm scrieți-ne în Oastea Domnului că noi de mult tot am voit să ne scriem dar am avut pedeci că preoții noștri ni-au ținut strânși să ne scriem la Agru Catolicu.

Și noi aceștia 20 de inși ne scriem că nu facem nici un rău celor nescrisi da nici preoților, că noi întărim biserica Domnului, că vom merge regulat la Biserica totdeauna și ne vom mărturisii preotului care este pus de Dumnezeu în locul a-

postolilor, că noi nu stricăm Bisericele ca pocăiți.

Și acum cucernice Părinte pri-mește înscrierea noastră în Oastea Domnului nostru Isus Hristos ca să ne ajute Dumnezeu să putem îndeplini voia Lui.

Molnar Vasile și soția Veronica, Toderas Andrei, Cocos Iosif, Cocos Floare soție, Crișean Ștefan, Gordan Simion și soția Anica, Potra Nastasie (fiul), Potra Gavril (tinăr) Roșca Gheorghe și soția Maria, Ana Toderas, Andro Filimon, Andro Floare soție, Gordan Oniță, Murășan Toma și soția Safie, Gordan Mihaiu, Potra Palaghie.

Un botez cu petrecere creștinească.

O petrecere creștinească a fost la Comarna, județul Iași, la sfânta Taină a botezului a 2 copii a fratelui N. Tănăsă din Comarna, nași fiind frații Ioan Matei și Th. Zmeu. Au participat ostași din Comarna și Iași, schit Duca.

La scaldarea pruncilor Ostașii au cântat Câți în Hristos vați botezat, Tatăl Nostru și Crezul.

În urmă fratele Zmeu a vorbit despre Taina sf. Botez. Masa s'a servit fără băuturi alcoolice, ci numai câte un păhăruț de vin, tot timpul cât am stat la masă sau

cântat mai multe imnuri religioase mulțumind sufletele tuturor. Fratele Cardașim din Iași a ținut o frumoasă vorbire despre această petrecere creștinească s'au declamat poeziile: Deșteptarea cea nouă a României, Învierea, Ce viclean e dracul Doamne și Secerișul, după care fratele Zmeu a citit I. Epistolie a sf. Ioan mișcând inimile tuturor.

La ora 5 printr'o rugăciune a luat sfârșit petrecerea. Mulțumind bunului Dumnezeu am plecat fiecare la casele noastre.

Un ostaș din Comarna.

Cucernice Părinte Trifa! Vin astăzi în fața D-Voastră cu o singură rugămintă: aceea de-a fi și eu primit printre ostașii Domnului! Cunoșc această mișcare cu suflu divin care se cheamă »Oastea Domnului«, chiar dela nașterea ei. Și dacă totuși așa de târziu vă rog să mă considerați și să mă numărați în turma lui Hristos, aceasta se datorește faptului că până acum nu m'am simțit capabil de a fi un vrednic ostaș, de a-L urma pe bunul Isus.

Astăzi însă când mi-am dat seama de deșertăciunea lumii acesteia, sper că voi fi un adevărat ostaș.

Cu deosebită stimă:
Vasile Ban, student în drept,
com. Mocii, jud. Cluj.

In Oaste au mai intrat:

Din Rădăuți, j. Dorohoi: Gh. I. Grigore, Vasile I. Grigore, Vasile Rășcanu, Elena I. Butnaru, Văd. Elisabeta Livadaru.

Istorie mare mici cu înțeles mare.

Câți bani ai?

Câți bani ai? — fu întrebat odată un om vestit de bogat. 50 de mii, răspunse bogatul. Se poate, un bogătan ca d-ta să a-i numai atâta?

Da, se poate, pentru-că pe aceștia i-am dat pentru ajutoarea bolnavilor, săracilor și alte scopuri de binefacere... pe ceilalți pe cari îi am, îi pot perde până mâine dimineață... dar pe aceștia 50 de mii nu-i mai pot perde...

Când a murit, acest bogat — care ajunsese să vadă prețul cel adevărat al averii — a lăsat să i-se scrie pe crucea mormântului următoarele mult grăitoare cuvinte:

Ce am dat, am câștigat —
Ce n'am dat, am pierdut.

Când vrei să usuci o baltă.

Când vrei să usuci o baltă, sau un loc apăsător, te apuci mai întâi și înțarci toate izvoarele din cari se adapă balta sau locul cel apăsător. Ar fi un lucru înzadar să te apuci să scurgi o baltă, înainte de a înțarca izvoarele cari o alimentează.

Ei, apoi, fă așa și în cele sufletești! Vrei să începi o viață nouă, cu un duh nou? Vrei să prefaci mlaștina vieții tale cei păcătoase într'o grădină a Domnului? Apucă-te și înțarcă mai întâi izvorul păcatului.

A aștepta darurile Duhului sfânt să umple viața ta fără să înțarci izvorul răutăților — este o așteptare zadarnică.

R A P O A R T E

despre lucrările și adunările Oastei Domnului.

Din Basarabia.

Noi Ostașii Domnului, din Pârjota jud. Bălți am avut o mare bucurie Luni 14 Septembrie ziua Cruci. Am avut o adunare de întâlnire a fr. ostași din județele Bălți și Soroca. Cu toții împreună am luat parte la sf. Liturghie la biserică, oficiată de păr. N. Brus. Biserica goală de ceilaltă lume numai ostașii Domnului a participat iar ceilalți la lucru fiindcă nu sunt supuși sf. Biserici. După sf. slujbă am luat masa împărțită în două la subsemnatul și la fr. Filip.

Adunarea s'a făcut la fr. Filip, s'a început cu cântarea Impărate ceresc, — Tatăl nostru și cu cetirea unui Psalm.

Pe când se desfășura programul a venit și părintele Neculai Brus. Un fior cald a trecut prin inima fr. ostași când au văzut că au să ia parte la o adunare cu un cucernic părinte în frunte și doriți de a-l avea și ei pe la locurile lor.

Unii frați ostași s'au ridicat cu plângere în fața păr. Neculai că cele dintâi suferinți le au de la clerici. Iar părintele i-a mângăiat prin o vorbire caldă.

Despre suferințele unor ostași a luat cuvântul un frate ostaș nou Ștefan Anton din Horodiște jud. Bălți (foarte activ luptător) cu cuvintele de la I Petru 4, v. 12—18. Plăcut a fost la toți.

Foarte duiosă a cântat fr. Petrea Anton din Horodiște versurile: Mult îmi place să-l vestesc pe Domnul Isus, din foaia Oastei Domnului, iar pe o melodie dulce au cântat frații din Țaul, jud. Soroca, despre judecata cea din urmă, și s'au cântat și altele cântări de la Oastea Domnului și s'a încheiat adunarea cu o rugăciune.

I. Țurcan, ostaș.

La Sadu-Sibiu.

Câțiva frați din Sibiu, au cerțat pe frații lor din Sadu, ducându-le din partea părintelui Trifa o scrisoare duhovnicească prin care îi îndeamnă să rămână în »dragostea cea dântăi«. Frații și-au petrecut în vorbiri, cântări și rugăciuni, fiind oaspeții preavrednicului nostru luptător din Sadu, cantorul Boletă, care își pune tot sufletul pentru lucrul Domnului de acolo.

Domnul să le fie tărie și ajutor!

La Sibiu.

La Sibiu am avut iarăși o mare bucurie duhovnicească având în mijlocul nostru pe sora ostașă, învățătoarea Marioara Stoicuța din Săsciori—Alba.

Vom scrie mai pe larg în nrul viitor.

INVITARE.

Pe ziua de *Duminecă, 18 Octombrie a. c.*, se va ținea în Turnu-Severin, o mare adunare a tuturor ostașilor din jud. Mehedinți în casele Preoților din str. Locot. Matei Vasilescu Nr. 10. Cei care nu cunosc aceste case, se vor adresa la Depozitul de cărți din Piața Radu Negru. Programul este; pentru o mai bună organizație a ostașilor.

Cu ajutorul lui Dumnezeu și cu osirduitoare osteneală, în sfârșit membrii Oastei Domnului, din parohia Brâznic, jud. Hunedoara (tracul Dobra) ne vedem împlinită o veche și arzătoare dorință, de a ne avea stindardul nostru, sub a cărui emblemă măreață, să ducem cu tot mai multă izbândă lupta sfântă pentru mântuirea sufletului. Sfințirea solemnă a steagului nostru s'a fixat pe ziua de 8 Noembrie, Sărbătoarea sfinților Arhangheli Mihail și Gavril la care serbare cu frățească dragoste invităm pe toți frații ostași și pe toți creștinii iubitori de cele sufletești.

Teodor Iuga I. Ignat
ostaș în Oastea Domnului
Brâznic, jud. Hunedoara.

Alte daruri pentru lucrul Domnului.

Publicăm, în continuare, darurile pe cari le-am primit pentru lucrul Domnului (sunt daruri mai vechi cari nu s'au publicat la timp).

I. Indrei, ostaș, Arad, Lei 100.
Stănescu Corneliu, Tg.-Neamț Lei 100.
Iacob Sas, Rășinari Lei 78.
Viorel Roșu, Buru—Turda Lei 145.
Leontina Buna, Uleș—Hunedoara Lei 100.
Minea Popescu, Tomoșani-Prahova Lei 100.
Emeric Doncea, cantor Gânța, Hunedoara Lei 100.
V. I. Constantin, Goidinești, jud. Buzău Lei 40.
Gavril C. a V. Lupașcu, Vama—Bucovina Lei 36.
Alec Ionița, Tomoșani, jud. Prahova Lei 40.
Maria Grecu, Făgăraș Lei 100.

Dăruitorilor, le trimitem și din acest loc mulțumirile noastre rugând pe bunul Dumnezeu să răsplătească darurile lor cu dar și binecuvântare de sus.